

„NAŠ GLAS“ izide vsakega prvega, desetega in dvajsetega v mesecu. Naročnina za celo leto Din 40,—, za pol leta Din 20,—, za četrt leta Din 10,—. — Za inozemstvo je dodati poštino. — Oglasi po ceniku. —

NAŠ GLAS

Uredništvo: Ljubljana, Frančiškanska ulica 6/I. Rokopisi se ne vračajo. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo. — Upravništvo: Ljubljana, Frančiškanska ulica št. 6. Račun poštne hranilnice v Ljubljani št. 11.467.

Osrednje glasilo državnih nameščencev in upokojencev.

Josip Skalar:

Bolniško zavarovanje državnih nameščencev.

Z velikim zanimanjem sem čital oba članka pod tem naslovom v 6. in 8. številki »Našega Glasca«, saj sem o priliki otvoritve okrevališča ljubljanskih mestnih uslužbencev v Kamni gorici poudarjal v našem glasilu potrebo ustanovitve slične organizacije tudi za državno uslužbenstvo. Veseli me, da je povedal svoje mnenje tudi tako odličen strokovnjak na polju socialnega zavarovanja, kakor je g. dr. Joža Bohinjec, vendar sem mislil, da ni absolutno potrebno obvezno bolniško zavarovanje (vseh) državnih uslužbencev, temveč, da je možna samopomoč s prostovoljnim zavarovanjem.

Sedanja vlada je sicer po odstranitvi prejšnjega strankarskega režima izdala mnogotere take dobre zakone, toda o socialnih ukrepih za državno nameščenstvo dozda žal še nismo čuli mnogo, dasi je ravno bolezen strašno socialno zlo za slabo plačane državne nameščence. Ker tedaj od vladne strani zaenkrat ni pričakovati iniciative za obvezno bolniško zavarovanje drž. uslužbencev, ne preostaja druga kakor samopomoč.

Baš tu nam daje jako lep vzgled »Bolniška blagajna mestnih nameščencev ljubljanskih« v Ljubljani. Tudi ti nameščenci — razen mestnih delavcev, ki so zavarovani pri OUZD — nimajo obveznega zavarovanja, temveč so se prostovoljno prijavili k temu zavarovanju in so prevzeli plačevanje nanje odpadlih zavarovalnih prispevkov. Če sem prav poučen, so pri tej bolniški blagajni vsi mestni uslužbenci, tako da je zavarovanih 420 nameščencev z njihovimi rodbinskimi člani, skupaj približno 1400 zavarovancev.

Kar je pri mestnih nastavljenih mogoče, mora biti pri količkah dobri volji tudi pri nas. Res je sicer, da so mestni uslužbenci bolje plačani kakor mi, res je tudi, da je prevzela mestna občina ljubljanska plačevanje dveh tretjin pristopnine in prispevkov za bolniško blagajno, vendar bi tudi naša bolniška blagajna mogla postati — če je le količkah zavednosti v vrstah drž. nameščencev — jako močna in končno bi se gotovo dobil kakšen kredit iz državnega ali banovinskega proračuna za podporo naše bolniške blagajne ter bi bil na ta način podkrepljen njen obstoj, naši prispevki pa znižani na minimum. Govoril sem tozadevno že z odločilnim gospodom, ki mi je zatrjeval vsestransko podporo.

Gospod dr. Bohinjec navaja v svojem članku, da bi se zavarovalna premija mogla gibati okoli največ 25% od celokupnih dnevnih prejemkov. Ta odstotek se mi zdi previsok in ne vem, če je g. ravnatelj upošteval dejstvo, da imamo državni nameščenci itak brezplačno zdravljenje v III. razredu državnih in oblastnih bolnic. Ljubljanska »Mestna bolniška blagajna« ima prispevke takole določene:

Pristopnina znaša 6 Din, zavarovalni prispevki so pa določeni po starosti članov ob pristopu k bolniški blagajni ter znašajo v I. razredu (starost do 20 let) mesečno 18 Din, v II. razredu (starost od 21 do 50 let) 27 Din, v III. razredu (starost 51 ali več let) 36 Din. Kot že omenjeno, plačuje ob pristopnine in zavarovalnega prispevka mestna občina ljubljanska dve tretjini, tako da odpade na uslužbenca prava bagatela. Razen ene tretjine pristopnine in zavarovalnih prispevkov plačuje vsak član — dru-

žinski poglavar še posebni mesečni prispevek v znesku 8 Din.

Na zavarovanca odpadajoči mesečni prispevek odteguje mestna blagajna pri izplačilu mesečnih službenih prejemkov ter bi bilo analogno postopanje izvedljivo tudi pri državnih uslužbencih.

Mestna bolniška blagajna ima v svojih pravilih nekatera zelo umestna določila ki izključujejo zlorabo te socialne institucije, n. pr. sledečo določbo v § 6.: »Kdor ne prijavi svojega pristopa takoj, ko more postati član blagajne, temveč šele kasneje, mora plačati ob pristopu celotne izostale zavarovalne prispevke (ne samo eno tretjino) za vso dobo, katero bi bil že lahko član blagajne.«

Važno je tudi določilo, da blagajna plombiranja zob in naprav ter po pravil umetnega zobovja pred potekom dveletnega nepretrganega članstva ne plačuje ter bi se preko te karne dobe moglo iti le pri precej visokem zavarovalnem prispevku.

Mestna bolniška blagajna ima 3 sklade: bolniški sklad, v katerega se izteka 88% celotnih zavarovalnih prispevkov, pogrebni sklad, ki je dotiran z 1% in izredni podporni sklad, ki dobiva 11% vseh zavarovalnih prispevkov. Vsak sklad se upravlja in vodi posebe ter se izplačujejo iz prvega vsi stroški za slučaj bolezni vstevši porodnino, iz pogrebnega sklada pogrebina, iz izrednega podpornega sklada pa pogreb II. razreda po dogovorjeni tarifi mestnega pogrebnega zavoda. Izredni podporni sklad služi izrednim potrebam zavarovancev v svrhu preprečevalne in okrevalne oskrbe in za slične namene.

Če bi prišlo do ustanovitve naše bolniške blagajne državnih uslužbencev, bi mogli obdržati te sklade ter bi na ta način lahko odpadli razni skladi za slučaj smrti, ker bi bilo pri naši blagajni vse že združeno v enotnem zavarovalnem prispevku. Koliko bo ta znašal, se danes pač ne more ugotoviti. Za merilo nam pa lahko služijo prednji podatki za »Mestno bolniško blagajno«. Ako bi vsak zavarovalec mogel mesečno prispevati skupno 30 do 50 Din, zase in za svojece, bi bila, po mojem mnenju, naša ideja kmalu lahko izvedljiva. Štiri sto nameščencev državnih uradov in naprav je v Ljubljani menda vendar toliko zavednih, da bodo sledili zgledu svojih bolj situiranih tovarišev pri mestni občini ljubljanski. In če je obstoječa mestna bolniška blagajna mogoča, bi moralo pri dobri in pošteno upravi biti zagotovljeno tudi uspešno delovanje tudi naši bolniški blagajni!

Važnost bolniškega zavarovanja za nameščence je razvidna tudi iz računskega zaključka »Mestne bolniške blagajne« za leto 1928; za leto 1929. se zaključek šele sestavlja. Izplačalo se je: na zdravniških pristojbinah 90.985 Din, na zobozdravniških pristojbinah 43.126 Din, na porodninah 4400 Din, za ortopedične in terap. pomoči 11.751.10 Din, za bolniške oskrbne stroške, rentgen, prevoz 83.918.15 Din, za zdravila 73.179 Din 50 p. Na zavarovalnih prispevkih je dobila blagajna 281.728.17 Din in na izrednih dokladah družinskih glavarjev 42.287.50 Din.

Po odbitku upravnih stroškov in dotiranju rezerv. sklada 19.354.80 Din, je preostala čisti dobiček 69.70 Din. — Premoženje blagajne je znašalo 1928. leta 262.989.61 Din.

V letu 1929. je pa kupila ta vzor za bolniška blagajna sanatorij »Jelovca« v Kamni gorici, ki je krasno opremljen in docela — plačan.

Mislím, da so zgornji avtentični podatki prepričali tovariše o potrebi bolniške blagajne za državne uslužbence, ki naj bi bila samostojna ali pa naj bi se priključila kateri že obstoječih bolniških blagajn privatnih nameščencev, pri čemur bi se nam moral seveda zagotoviti primeren vpliv na upravo. Tudi v tem pogledu sem že razgovarjal ter bi bila i taka rešitev možna. Bolje pa je za nas, da ostanemo samostojni, dokler ne bo

tudi naša država sledila zgledu Češko-slovaške, ki je ustanovila lasten zdravstveni fond za svoje državne nameščence. Tam je zavarovanje obvezno, fond pa upravljajo nameščenci sami.

Vsekakor moramo takoj, vsaj v Ljubljani na delo, saj potem naše delovanje po zgledu sorodnih socialnih institucij lahko razširimo na ostale kraje dravske banovine ali pa tudi še na druge banovine. Interesente prosim, da mi svoj eventualni pristop k naši bolniški blagajni sporoče z dopisnico v najkrajšem času na naslov: Jos. Skalar, v šji rač. svetnik v pok., Ljubljana, Resljeva cesta 13/I.

Gmotni položaj podeželskega učiteljstva.

(Poročilo Litijskega učiteljskega društva.)

Po »Učiteljskem Tovarišu« pričujemo naslednje poročilo, ker v njem vsebovane trditve v mnogih ozi-rih veljajo tudi za vse ostale stroke in panoge državnih nameščencev, ki služijo po deželi izven večjih mest, pa naj že bodo to sodni, finančni, politični ali kateregakoli ministrstva uslužbenci. Poročilo slove:

»V času, ko se kujejo zakoni, s katerimi se nam odmerja naš kruh morda za daljšo dobo, bi bilo pač umestno in zelo potrebno, da se oglašimo i mi, ki nam je naloženo najtežje delo v našem poklicu z največjim trpljenjem in odrekanjem — mi — podeželsko učiteljstvo.

Zakaj ta poudarek. Res, da ni razlike med učiteljstvom ne po študiju ne v organizaciji; v teh dveh točkah smo enaki. Vsi smo usposobljeni za isto delo, vsi smo tudi enakovredni člani stanovske organizacije — v tej celo steber — toda v kljub vse-mu smo mi podeželani nekaki »pastorki našega stanu.

Mislím namreč na te razne razrede, po katerih se nam odmerjajo draginjske doklade in stanarine. Pretehtajmo razloge, ki upravičujejo, da prejema učitelj na deželi nižjo draginjsko doklado kot njegov enako stari tovariš v mestu! Edini stvarni razlog je ta, da je določeno šablonsko »v tem kraju pripada ta draginjska doklada, v tem pa ta«. In nihče ne smatra za potrebno pretehtati in ugotoviti, kakšna je dejanska razlika v življenjskih potrebah. Če bi ugotovili to, bi se pokazalo baš nasprotno.

Predvsem podčrtam dejstvo, da so naši prejemki skrajno pičli v splošnem. Pribijem pa tudi, da se danes na deželi ne živi niti za eno paro ceneje in ne laže kot v mestu, ampak nasprotno, ker ni niti prilike postranskega zaslužka. In čim oddaljenejši je službeni kraj, tem dražje živiš. Samo nekaj primer:

a) Hrana:

Vse življenske potrebščine: meso, mast, olje, riž, sladkor, celo krompir in fižol je v zadnji gorski vasi po isti ceni kot v Ljubljani, Celju ali Mariboru — samo še kvalitativno slabše vsako zase, nekatere stvari pa celo dražje. Abonirana hrana je precej dražja in slabša po deželi kot v mestu. Dočim dobiš n. pr. v Celju dobro abonirano kosilo za 750 Din s kruhom, ga plačuje učiteljstvo po (deželi) vaseh po 10 Din brez kruha, pač pa z večjim refrenom: »vsak dan krompir, vsak dan krompir, od nede-lje do nedelje!«

b) Obleka:

Mar porabimo iste na deželi po umazanih, neprimernih šolskih lokalih manj kot v mestu? In kje si bolj izpostavljen kritiki? Preprosto ljudstvo, preprost otrok sodi še bolj po

obleki kot v mestu in nikoli ne boš nikjer tako hitro izgubil ugleda zaradi svoje zunanjosti kot ravno na deželi. Čevljev potrga podeželski učitelj ravno še enkrat toliko zaradi slabih in dolgih poti.

c) Stanovanje:

Poglejmo še to! Ljudem na deželi ne pride niti na um, da bi pokazali učitelju ali učiteljici kadar išče ta stanovanje, kaj drugega kot podstrešno luknjo, ki največkrat ne zasluži imena sobica. Poznam slučaje, ko stoji cela nadstropja parketiranih sob prazna, učiteljstvo pa se stiska v podstrešju. Zakaj? »Te sobe so za kakega boljšega gosta.« To se pravi, kdor jih lahko plača. Vsak že v naprej ve, da učitelj ali učiteljica težko plača preko 100 Din mesečno za prazno sobo. Da bi dobila učiteljica sobo ali recimo stanovanje s kuhinjo, na kar bi imela pač kot človek pravico, to bi se smatralo za neumnost. Če pa se slučajno kateri posreči, da dobi stanovanje, ni prav nič cenejše kot v Ljubljani.

d) Zdravje in bolezen:

Če zbolí tovariš v mestu, ga odpelje, če ni drugače — rešilni voz v bolnico, in ga ne stane nič. Isti slučaj obolenja stane podeželskega učitelja par sto dinarjev: zdravnik, katerega moraš poklicati, voz do kolodvora itd. V najslabšem slučaju pa zdravnik niti ne upaš klicati — ker imaš prazen žep! Vsak slučaj bolezni stane na deželi gotovo 100% več kot v mestu, ko je vse pri rokah.

e) Izobrazba:

Ako nečeš izostati vsaj za dneve ne novice in tok časa, naročiš si vsaj dva mesečnika, to je 50 Din mesečno. Najdejo te pa še vsi založniki, ki vedo, da trpiš duševno lakoto tam za gorami in ti delajo skomine po lepem čitvu. V časopisu je objavljen koncertni in gledališki program. Vse le za skomine. Kje imaš denar, da bi ga trosil še za knjige, koncerte, gledališča. Za vstopnino bi še, ali pot do tja, prenočišče itd.

Ali je čudno, če se poraja misel — glej tovariš v mestu ima vse to na razpolago, kar bi mene stalo X Din.

Vse to so razlogi, da je upravičeno zahtevati enake draginjske doklade za vse učiteljstvo, ker je že zdavnaj minul čas, ko je bilo življenje na deželi cenejše kot v mestu.

Za izredna odročna službena mesta, kjer imajo službujoči res izredno drage življenske razmere zaradi oddaljenosti, pa naj se nakazujejo posebne doklade.

Ako se že morajo odreči vsem ugodnostim, naj imajo vsaj za to primerno doklado.

* V mestu je soba od 500 do 800 Din, stanovanje od 800 do 1500 Din mesečno.

Nabavljalna zadruga državnih nameščencev v Ljubljani

je imela svoj VIII. redni letni občni zbor za leto 1929. dne 27. marca t. l. ob 20. uri v hotelu Un'onu v Ljubljani. Predsedoval mu je g. dr. Ivan Modic, ki je imenoval za zapisnikarja g. Ignacija Finka, za overovatelja zapisnika pa je izvolil občni zbor g. ing. Otáhala in g. iVnka Pavčiča.

Iz letnega sklepnega računa za druge posnemamo, da je zadruga zaključila to leto z Din 66.199.43 čistega prebitka. To vsoto je dosegel, oziroma za malenkost prekosil le prebitek iz leta 1924., ki je znašal Din 67.716.39 in oni iz leta 1927., ki je znašal Din 67.828.31. Napram prebitku iz leta 1928. je pa prebitek večji za Din 14.376.62 t. j. za 27%.

Iz tajnikovega poročila, ki je bilo sprejeto z aplavzom, posnemamo tožbo upravnega odbora, da je zadruga utrpela na čistih dohodkih letno Din 6000 izgube na najemniki za lokale, ki jih je prej uporabljalo mestno tržno nadzorstvo. Ta urad je namreč moral svoje lokale izprazniti in dati finančni direkciji na razpolago. Naveden najemnikino je dovolila zadrugi še b'vša finančna delegacija kot odškodnino, ker zadruga teh lokalov ni mogla dobiti. Sedaj je odpadla ta odškodnina, kljub temu, da zadruga ni dobila teh lokalov, da bi njuno potrebovala več prostorov, da bi se mogla razširiti in udobneje in moderneje urediti svoje poslovanje.

Zadruga bo morala prej ali slej poskrbeti da dobi svoje lastne poslovne lokale ali v novi zgradbi, katero bi sama postavila, ali pa tako, da si kupi staro hišo. Na svoji strani ima zadruga Savez nabavljalnih zadrug državnih uslužbencev v Beogradu, ki ji nudi ob vsaki priliki potrebno materialno in moralno pomoč.

Konec leta 1928. je imela zadruga 795 članov. V letu 1929. je na novo pristopilo 136 članov, izstopilo pa je 10 članov in je imela zadruga konec 1929. leta skupno že 861 članov. Novi člani še vedno pristopajo in je že leto dosk pristopilo spet 18 članov. To je dokaz, da se med državnimi uslužbenci vedno bolj utrjuje vse večje zaupanje v zadrugo in da državni nameščenci uvidevajo potrebnost zadrug in njene koristi.

Kakor je napredovala zadruga po številu članstva in po doseženem letnem čisttem prebitku, tako je napredovala tudi v posameznih svojih panogah ali oddelkih v prodajalni, v čevljarni in prav posebno še pri prodaji kuriva.

Poročilo dalje omenja, da je imela zadruga vedno konkurenčne cene, samo sveže blago prvovrstne kakovosti in da se je pazilo vedno na pravično mero in vago. Zahteve članov po mesečnem kreditiranju blaga zavze-

majo vedno večje dimenzije, vendar pa kreditirano blago člani z redkimi izjemami redno plačujejo.

Najtežji problem naših zadrug se zdi problem skupnih nabav robe za zadrugo. Bilo je že več sestankov in konferenc z zastopniki naših zadrug v Sloveniji in imel jih je tudi Savez z zastopniki zadrug vse države. Napreduje ta stvar le počasi in s težavo. Med tem, ko se direktne nabave potom Saveza hitro in brez ovir izvršuje, se skupno nabavljanje robe z drugimi zadrugami še ni moglo uvesti. Savez se trudi, da bi skupne nabave kolikor mogoče sam organiziral in zdi se, da bi bil ta način še najboljši. Redno skupno nabavljanje več posameznih zadrug je zaenkrat zve, zano še z prevelikimi težkočami.

Zadruga je naročala v letu 1929. potom Saveza samó sladkor in v drugi polovici leta tudi moko iz lastnega zadrugnega mlinarstva v Adi, Bačka, kjer pridelujejo najboljšo pšenico. Z moko so bili člani v splošnem zadovoljni. Redke pritožbe so se sporočile Savezu, ki je nedostatke takoj odpravil. Upoštevati je treba pri moki to, da je Savez z mlinom v lastni režiji šele pričel, da je ob pričetku poslovanja treba v vsakem podjetju premagati večje ali manjše nepravilnosti in pomanjkljivosti, ki polagoma same prestanejo. Zavedati se je treba pri tem, da je to naš lastni mlin, ker je Savezov. Saj Savez sam ni nič drugega kot organizacija naših zastopnikov, torej nas samih. Sami s seboj pa moramo včasih že tudi kaj potrpiti.

Poročilo omenja tudi po uredbi o nabavljalnih zadrugah ustanovljeno Stanovanjsko zadrugo in Zadrugo za nabavo kredita in priporoča državnim uslužbencem posebno Stanovanjsko zadrugo, ker jim bo mnogo koristila. V programu ima ta zadruga gradnjo večjih skupnih zadrugskih hiš, kjer bodo dobili člani stanovanja v najem po primernih cenah. Njen načrt pa vsebuje tudi zidanje malih enodružinskih stavb ali pomoč pri gradnji posameznih hiš, katere bi hoteli graditi posamezni člani zase.

Iz poročila sledi dalje, da je upravni odbor prejel od Zveze državnih nameščencev v Ljubljani v pro- učevanje ponudbo nekega valjčnega mlinarstva za dobavljanje moke in za ustanovitev lastne pekarnice. Iz istih razlogov kakor v letu 1928. glede ustanovitve lastne mesnice, je moral upravni odbor žal tudi to ponudbo zaenkrat še odkloniti.

Zadruga se je udeležila leta 1929. po svojem zastopniku letne skupščine Saveza na Cetinju. Poročilo o poteku te skupščine je bilo svoječasno objavljeno v »Našem Glasu«. Upravni odbor zadrug se je udeležil po svojih

krajih nimajo niti pojma. Na marmornato mizo jim rišemo našo zapadno mejo in pripovedujemo o brezprimer- nem moralnem in fizičnem trpljenju našega primorskega naroda onkraj meje... V plemenitem slovenskem zanosu se iskri mladim Poljakom oči in v pozni uri je ustanovljena v savojski reziden- ci ob Iseri poljsko-jugoslovenska zveza.

Prihodnje jutro zasedemo svoje prostore v kupejih in se odpeljemo do zadnje točke naše francoske turnee, v Lyon.

Lyon. — Gallia est omnis divisa in partes tres... itd. O slavni Cezar »z debelo palico«! Vstajajo spomini na zlato dijaško dobo. Tu je bilo torej glavno mesto Galije. Tod je gradil Cezar čez Rodan svoj znameniti most, ki nam je v šoli v svojih podrobnostih delal toliko preglavic. Sedaj pa gledam moderne viseče mostove, na bregovih pa mnogo kilometrov dolge kèje. Ob izlivu reke Saone v Rodan se je razvilo tekom stoletij moderno trgovsko vele- mesto prvega reda. Trgladuje svilna industrija. V mestu samem je velikan- ski promet, ki spominja na pariško vr- venje. Zanimiv je pogled na bazar ob bregovih Rodana. Več kilometrov da- leč hodiš po nabrežju med samo novo in staro robo od dragocene svile pa do preprostih travkov.

V reprezentativni sprejemni dvo- rani na magistratu nas pozdravlja ve-

Dravi zobje
SARGOV

KALODONT

zastopnikov v preteklem letu tudi kongresa glavnega zadrugnega Saveza kraljevine Jugoslavije, ki se je vršil v Ljubljani, in dveh anket organizacij državnih uslužbencev zaradi zgradbe Doma drž. nameščencev.

Z željo, da bi zadruga napredovala in se razvijala v splošno in čim večjo korist vseh državnih uslužben- cev in z vzklikom zadrugi: Vivat, crescat, floreat! je bilo tajniško poro- čilo končano.

Nato se je prečitalo še poročilo nadzornega odbora, ki je ugotovil, da je bilo vse poslovanje zadrug v redu v smislu uredbe in v smislu pravi- len in točen.

Po razpravi o letnem sklepnem računu in o podanih poročilih, v ka- tero je poseglo več članov, je sklenil občni zbor soglasno, da se odobre let- ni sklepi račun in obe poročili, da se podeli razrešnica upravnemu in nad- zornemu odboru in da se mora v bo- doče letni sklepi račun vselej nat- s- niti in razposlati pred občnim zborom vsem članom.

Čisti letni prebitek se razdeli med drugim tako, da dobe člani od letnega konzuma po 3% povračila, v ostalem pa v smislu pravil in uredbe.

Nato se je prečital čl. 64. pravil, ki se je moral na zahtevo Saveza v smislu točke 4., čl. 7., vzakonske uredbe o nabavljalnih zadrugah spre-

meniti in spopolniti. Občni zbor je soglasno sprejel spremembo, oziroma dopolnitev cit. člena v smislu uredbe.

Za volitve članov upravnega in nadzornega odbora, ki so vsi svoja mesta stavili občenemu zboru na raz- polago, sta bili vloženi dve listi. Izvo- ljeni so bili v upravni odbor gg.: Žigon Alojzij, Junc Ivan, Tumpej Franc, Beguš Josip, dr. Šapla Anton, Pečnik Anton, Illovar Ivan; kot na- mestniki v upravni odbor gg.: Sfi- ligoj Josip, Flegar Janez, Turin Maks. — V nadzorni odbor pa gg.: Mi- slej Rudolf, Vesel Alojzij, Gvardjan- čič Ivan, Wedam Josip, Kramer Ivan, Pavčič Vinko, Šega Josip. — Kot na- mestniki v nadzorni odbor pa gg.: Kos M hael, Pelc Stanko, Zupanc Fr.

Na prvi skupni seji upravnega in nadzornega odbora, ki se je vršila dne 3. aprila, je bil izbran za predsednika upravnega odbora sodnik okrož- nega sodišča g. Alojzij Žigon in za podpredsednika agrarni inspektor g. dr. Anton Šapla. — Za predsednika nadzornega odbora je bil izbran policijski uradnik g. Rudolf Mislej in za podpredsednika rač. knjigovodja g. Alojzij Vesel.

Na dnevnem redu je bilo še skle- panje o podelitvi pooblastila uprav- nemu odboru za večjo zadolžitev za- druge pri Savezu za slučaj, če bi za- druga pričela graditi ali če bi hotela kupiti primerno hišo.

Občni zbor je pooblastilo soglas- no odklonil z ozirom na to, ker sedaj za tako pooblastilo ni potrebe, če bi se pa pokazala, se lahko skliče izredni občni zbor. S tem je bil dnevni red izčrpan in je predsednik g. dr. Modic ob 23. uri zaključil lepo uspeli občni zbor.

J. B.

Drago Gorup & Co.

LJUBLJANA

Miklošičeva cesta 14/II.

EN GROS

EN DETAIL

Izdelava in prodaja
damske in moške
konfekcije. — Naro-
čila po meri se izvr-
šujejo hitro in točno

Spomini na Francijo.

Piše Rudolf Dostal.

(Konec.)

Mnogo inozemcev študira na gre- noblski univerzi, precej je tudi Jugo- slovenov. Poleg Dalmatincev, Vojvo- dincev, Beograđanov je tudi nekaj Slovencev. Ko odhajamo zvečer od koncerta iz gledališča, nam kliče pri- znalne in pohvalne besede mlad Slo- venec. Pa ga vprašam, ali študira v Grenoblu. Ne, ni akademik, temveč mizarški pomočnik, rojen Ljubljčan, tu na delu. Oj Slovani, kje so naše meje? Da, tudi Slovenca dobiš že sko- ro povsod. Sicer je pa v mestu mnogo Italijanov, protifašistov. Mestna godba je skoro popolnoma italijanska. — Po večerji se nas zbere manjša družba v neki restavraciji. Slišali smo, da je njen lastnik bivši operni pevec, ki pa zaradi prevelike obilnosti ne more več na oder, zato pa pridno obiskujejo nje- govo restavracijo muzikalni krogi. Tu sedi pri velikanskem vrču francoski kraljevič Marko, težak 180 kg in še poje junaški tenor ter se šali. Poje tako, da se tresejo in zvené čaše na mizi. Ša- ljivo pripoveduje, koliko metrov blaga potrebuje za hlače. Pa zadovoljno kima in posluša slovensko pesem. Našo pe- sem poslušajo tudi poljski akademiki, ki so prišli baš zato v gostilno. O naših

krajih nimajo niti pojma. Na marmor- nato mizo jim rišemo našo zapadno mejo in pripovedujemo o brezprimer- nem moralnem in fizičnem trpljenju našega primorskega naroda onkraj meje... V plemenitem slovenskem zanosu se iskri mladim Poljakom oči in v pozni uri je ustanovljena v savojski reziden- ci ob Iseri poljsko-jugoslovenska zveza.

Prihodnje jutro zasedemo svoje prostore v kupejih in se odpeljemo do zadnje točke naše francoske turnee, v Lyon.

Lyon. — Gallia est omnis divisa in partes tres... itd. O slavni Cezar »z debelo palico«! Vstajajo spomini na zlato dijaško dobo. Tu je bilo torej glavno mesto Galije. Tod je gradil Cezar čez Rodan svoj znameniti most, ki nam je v šoli v svojih podrobnostih delal toliko preglavic. Sedaj pa gledam moderne viseče mostove, na bregovih pa mnogo kilometrov dolge kèje. Ob izlivu reke Saone v Rodan se je razvilo tekom stoletij moderno trgovsko vele- mesto prvega reda. Trgladuje svilna industrija. V mestu samem je velikan- ski promet, ki spominja na pariško vr- venje. Zanimiv je pogled na bazar ob bregovih Rodana. Več kilometrov da- leč hodiš po nabrežju med samo novo in staro robo od dragocene svile pa do preprostih travkov.

V reprezentativni sprejemni dvo- rani na magistratu nas pozdravlja ve-

likan na duhu in telesu, lyonski mafre Herriot, nekdanji ministrski predse- dnik, bivši minister za prosveto, politik, ki je imel pogum in drznost, da se je lotil jezuitov. Mož, ki se spet in spet vrača na čelo francoske vlade. Danes pa predstavlja lyonsko občino. Stoji- mo pred njim in ga opazujemo. Intere- santna pojava take Herriot. Velikan- sko glavo nosi orjaški tilnik. Oči za- mišljeno strme nekam v daljavo. Da, tak mora biti borec, mislec. In govori o naši državi, ki jo dobro pozna, spo- minja se jugoslovanske žene.

Večerni koncert v Grand Theatre zbere veliko množico publike. V res- nici veliko je lyonsko gledališče, po- dobno milanski Scali. Štiri nadstropja lož. V drugem nadstropju sedi v loži japonska delegacija, trije gospodje in ena dama. In navdušeno ploskajo na- šim pesmim.

Z Lyonom je konec najlepših dni francoskega potovanja. Tu se tudi po- slovimo od našega atašeja pri poslani- štvu v Parizu, izseljeniškega komisarja dr. Kuharja, našega rojaka. Bil nam je zvest spremljevalec in mentor od Lilla naprej na vsej turneji. Pri izhodnih vratih Francije v Lyonu se poslavlja- mo s težkim srcem.

Vlak že spet drvi z nami naprej, a sedaj poje monotono pesem: do-mov! do-mov! Naši krasni in srečni dnevi v

Franciji so dokončani in pred nami je le še povratek skozi Švico. Od jutra do opoldne gre naša pot skoro ves čas ob Rodanu navzgor. Na meji pomak- nemo naše ure zopet po srednjeevro- pskem času za eno uro naprej in dospe- mo opoldne v

Genève. — Prvi vtis s kolodvora nas ravno ne preseneča. Na prvi pogled je vse v manjšem stilu kakor smo bili vajeni v Franciji. Kaj pomeni Zeneva, razumemo šele po obedu, ko se pribli- žamo jezeru. Ob obali se dvigajo naj- modernejši hoteli in palače. Niti v tem zimskem času tujski promet ni popol- noma izumrl. Kakšen promet mora biti tod šele poleti! Tudi zasedanja Dru- štva narodov privabijo vsako leto sem- kaj obilo tujcev. Tam v Hôtel Victoria v Salle dela Reformation se vrše glavna zborovanja. Dvorana je izredno aku- stična. Hodimo ob jezeru, opazujemo jate galebov in pozlačene svetilnike. Na obali nam kažejo prostor, kjer je anarhist Luccheni zabodel avstrijsko cesarico Elizabeto. Ogledamo si pala- čo, kjer je sedež Društva narodov, ka- kor tudi palačo mednarodne borze dela. Tu nas pozdravi njen ravnatelj Albert Thomas, eden največjih mož na polju socialnih znanosti. Kot bivši francoski minister je mnogo deloval za ustvaritev solunske fronte in je velik prijatelj Jugoslovanov. Palača, zidana v najmodernejšem slogu, ima prekras-

Vestnik.

Plenarna seja Glavnega Saveza. Zveza je prejela brzojavno obvestilo iz Beograda, da je plenarna seja Glav- nega Saveza, ki je bila sklicana za dne 10. aprila t. l., preložena in se bo vršila v ponedeljek, dne 14. aprila

1930. v dvorani Zveze nabavljajalnih za-
drug v Beogradu. Plenarne seje se kot
zastopniki Zveze udeležijo: g. načelnik
dr. J. Ferjančič, podnačelnik Zve-
ze g. Andrej Skulj, (oziroma drug
delegat UJU ljub. poverjenistva) in
g. Ivan Gvardjančič kot zastop-
nik organizacij nižjih drž. uslužbencev.

Tajništvo Zveze posluje za stran-
ke v Ljubljani. Frančiškanska ulica
6/I. vsak delavnik (razen sobot in dni
pred prazniki) od 19. do 20. ure. —
Telefon Zveze ima številko 3473.

Državnim upokojemcem! Društvo
državnih upokojemcev in upokojenk
v Ljubljani posluje za svoje člane
vsak torek od 17. do 18. ure (od 5.
do 6.) popoldne v pisarni Zveze dr-
žavnih nameščencev (v Ljubljani,
Frančiškanska ulica 6, Učiteljska ti-
skarna, I. nadstropje sprednjega
trakta, desno). Poslušajte se teh urad-
nih ur za svoje stanovske zadeve. —
Odborove seje se vrše prav tam vsa-
ko drugo sredo v mesecu ob 16. (4.)
uri popoldne.

Nova pravila ljubljanskega dru-
štva upokojemcev priobčimo v eni pri-
hodnjih števil, ker je bilo zaradi teh-
ničnih ovir nemogoče v celoti priob-
čiti jih v tej številki.

Ljubljanska okolica in I. draginjs-
ski razred. Odposlanci učiteljstva na
osnovnih šolah v Mostah, v Zgornji
Šiški in na Viču so predložili dne
1. aprila g. banu spomenico, v kateri
prosijo za uvrstitev učiteljstva teh šol
v I. razred draginje. Gospod ban je
obljubil svojo pomoč deputaciji, ka-
tero je vodil tajnik g. Kobal. — Tudi
iz vrst drugih strok drž. uslužbenstva,
ki službuje v navedenih krajih se ču-
jejo enake želje. Te svoje želje ute-
meljujejo s tem, da se tudi uslužben-
cem z vsega policijskega ra-
jona mesta Beograda izplačujejo
draginjske doklade po I. draginjskem
razredu. V okoliš ljubljanske uprave
policijske pa spadajo tudi Moste, Zgor-
nja Šiška in Vič.

Odkupnina za osebno delo in ino-
zemci. Ker se je pojavilo vprašanje,
da-li so tuji državljani oproščeni pla-
čevanja odkupnine za osebno delo
(»kuluk«) po zakonu od 8. maja 1929.
o grajenju in vzdrževanju samouprav-
nih cest, je ministrstvo za notranje
zadeve pojasnilo, da plačevanja te
odkupnine ni mogoče smatrati za slu-
čaj, na kakršne se nanaša konzularna
konvencija od 21. avgusta 1924., tem-
več da je odkupnina za osebno delo
redna vsakoletna, zakonski dolžna
davščina. Zato so vsi inozemci, tudi
državljeni kraljevine Italije, dolžni
plačevati to davščino prav tako kakor
jugoslovenski državljani.

»Zagrebački zbor« in državno na-
meščenstvo. Uprava velesejma »Za-
grebački zbor« je, kakor že doslej obi-
čajno, dovolila članom »Saveza javnih
namještenika i umirovljenika« v Za-
grebu 50% popusta za vstopnice na
pomladanski velesejem, ki se vrši od

4. do 14. aprila t. l. Vstopnina za jav-
ne nameščence, člane imenovane zve-
ze, znaša 5 Din za osebo. — Kaj pa
uprava ljubljanskega velesejma?

Odtegljaji za nabavljajalne zadruga.
Pod tem naslovom beremo v listnici
uredniškega odbora »Učiteljskega To-
variša« od 3. aprila naslednje obve-
stilo: »Na razna vprašanja v tej za-
devi, zakaj so se vrnili in se ne odte-
gujejo več zneski v nekaterih stro-
kah, smo prejeli pojasnilo, da se je
to zgodilo na osebno prošnjo prizade-
lih. Sklicevali so se na odlok ministr-
stva pravde od 14. decembra 1929.,
št. 100.599/1929. in na rešenje Drž. Sa-
veta od 8. julija 1929., št. 19.15/1929.
Svojo prošnjo so utemeljevali, da se
nabavljajalni zadruge ne poslužujejo
niti se je v bodoče ne bodo poslužev-
vali. Istočasno so naprosili, da se jim
vrnejo vsi dosedanja odtegljaji, t. j.
od 1. julija 1928.« — Dostavljamo te-
mu pojasnilu še to, da se po naših in-
formacijah celokupnemu, sodnemu
uslužbenstvu na področju dravske ba-
novine ti prispevki že ne odtegujejo
več od službenih prejemkov.

Stanarine učiteljstva. Kakor po-
roča v svoji zadnji številki »Učiteljski
Tovariš«, je po informacijah in avten-
tičnega vira odločeno, da bodo učitelj-
stvu izplačevale stanarino občine, ka-
kor to določa zakon o narodnih šolah.
Zato torej poročila nekaterih listov,
da se bodo plačevale stanarine učitel-
jem iz splošnih kreditov državnega
proračuna, niso točne. Vprašanje na-
turalnih stanovanj se bo pa rešilo s
posebnim pravilnikom.

Glavna skupščina poštne organi-
zacije. Letošnja XI. redna glavna
skupščina ljubljanske OPO se bo vr-
šila dne 4. maja v Mariboru.

Občni zbor »Društva drž. upoko-
jencev in upokojenk za Slovenijo«,
sedaj v Mariboru, se bo vršil, kakor
poroča mariborski »Upokojenec«, v
nedeljo 18. maja ob 10. uri popoldne
v Gambrinovi dvorani v Mariboru. Na
dnevni redu je razen običajnih točk
tudi »Sklepanje o društveni imovini«
in volitev odbora podružnice »Dru-
štva drž. upokojemcev in upokojenk
v Ljubljani«. — Iz vabila sledi, da bo
ta VI. (IV.) redni občni zbor mari-
borskega društva upokojemcev prav
za prav zadnji, ker pristopijo člani k
novemu skupnemu društvu upokojen-
cev v Ljubljani. Čigar oklice smo pri-
občili v zadnji številki.

Občni zbor železničarske nabav-
ljajalne zadruga. Prihodnjo nedeljo, dne
13. aprila ob pol 9. uri popoldne se bo
vršil v »Ljubljanskem dvoru«, v pro-
storih glasbenega društva »Sloge« v
Ljubljani, Pražakova ulica 17, VIII.
redni letni občni zbor »Nabavljajne
zadruga uslužbencev državnih železnic
v Sloveniji, r. z. z. o. z.«

Redni občni zbor društva zemlji-
škoknjižnih uradnikov in izprašanih
aspirantov v Ljubljani se bo vršil v
nedeljo 4. maja 1930. ob 10. uri do-

zentanco Jugoslavije v mednarodni
prestolici, v Ženevi.

Kmalu po polnoči odhajamo na po-
stajo. Pa še vedno prekinemo na po-
vratku vožnjo v Bernu, Luzernu in Zü-
richu, povsod za par ur. V Bernu,
glavnem mestu zvezne republike, nas
zanimajo ulične kolonade, po katerih
prideš s kolodvora prav v sredino me-
sta. Diven je pogled s terase izpred
Bundespalasta čez reko Aar, preko ka-
tere je razpet eden največjih mostov v
Evropi. Zanimiv je tudi spomenik
mednarodni poštni konvenciji, ki je
bila sklenjena v tem mestu. — Čez
poldan smo v Luzernu ob Vierwald-
stättskem jezeru. Za hip se odkrije
Pilatus iz megle. Prijazen Švicar nam
pokaže pot v meščansko gostilno »zum
Metzger«, kjer smo izvrstno in ceno-
postreženi. — In zopet naprej v Zü-
rich, mednarodno središče znanosti,
predvsem tehničnih. Prekrasna je vo-
žnja ob Zürškim jezeru. Tudi v tem
mestu prebijemo nekaj ur.

Proti večeru se odpeljemo. Sedaj
gre po brez večje prekinitve domov.
Prihodnje jutro smo že na Jesenicah.
Čudovito lepo jutro nas pozdravlja na
vožnji skozi Gorenjsko. Triglav se
sveti kakor stožec kristalnega slad-
korja. Da, tudi naši kraji so lepi, prav
nič lepši niso tuji. Domovina, mili kraj!

poldne v razpravni dvorani šte. 00
okrajnega sodišča v Celju. Dnevni
red: 1. Presoja poročil o poslovanju
društvenega odbora, odobritev račun-
skega zaključka in ugotovitev prora-
čuna. 2. Določitev članarine. 3. Voli-
tev odbora. 4. Volitev dveh računskih
preglednikov in dveh namestnikov.
5. Izprememba pravil. 6. Sklepanje o
morebitnih drugih predlogih. 7. Slu-
čajnosti. — V smislu § 16. sme vsak
član staviti predloge in se udeležiti
posvetovanja. Predlogi se morajo od-
boru prijaviti 8 dni pred občnim zbor-
om, drugače se sme o njih razprav-
ljati le tedaj, ako to skleneta dve tret-
jini navzočih in zastopanih zboroval-
cev. — Opozarjamo, da se vrši letošnji
občni zbor v smislu sklepa lanskega
občnega zbora prvič izven Ljubljane,
in sicer v Celju. Vabimo najljubše
vse cenj. gg. tovariše(ice), da se ga
udeležijo polnoštevilno. — Odbor.

Društvo učiteljic v Ljubljani bo
imelo izredni občni zbor v sredo dne
17. aprila t. l. ob 9. uri zjutraj na šent-
jakovski dekliški šoli v Ljubljani. V
slučaju, da bi bile velikonočne počit-
nice predstavljene, pa v četrtek dne
18. aprila ob isti uri. Dnevni red:
1. Poročila. 2. Volitve. 3. Referat An-
gele Vodetove: »Strokovne organiza-
cije učiteljic pri nas in drugod«. 4.
Slučajnosti.

Opozorilo staršem. Natečaji za
sprejem gojencev v brodersko pod-
častniško šolo v Šibeniku, v I. pehotno
podčastniško šolo »Kralja Aleksan-
dra I.« v Beogradu in v II. pehotno
podčastniško šolo »Prestolonasledni-
ka Petra« v Bileči (Hercegovina) so
objavljeni v »Službenem vojnem listu«
št. 11., ki je na razpolago pri pristoj-
nih vojnih okrožjih in po vseh oro-
žniških postajah.

Pehotna podoficirska šola kraljice
Marije v Zagrebu sprejme 1. maja te-
kočega leta večje število gojencev iz
civila in vojske. Za natečaj imajo pra-
vico vsi dovolj pismeni mladeniči od
17. do 21. leta starosti. Natančnejša
pojasnila glede sprejema se dobivajo
pri domačih občinah, orožniških po-
stajah in pri vseh vojaških komandah.

Razpisani mesti banovinskih ce-
starjev. Razpisani sta dve mesti bano-
vinskih cestarjev v območju cestnega
okrajnega odbora rogaškega, in sicer
obe mesti na cesti od Rogateca do Že-
tal. Prošnje je treba vložiti do 16. t. m.
pri kr. banski upravi v Ljubljani.

»Finansijski zbornik«. Po zakonu
o organizaciji finančne uprave izdaja
finančno ministrstvo kot svoje služ-
beno glasilo »Finansijski zbornik«. V
njem se objavljajo predpisi in po-
jasnila ter navedbe iz vseh strok fi-
nančne službe in vsi zakoni, oziroma
uredbe in predpisi, kolikor se tičejo
finančne uprave in monopolne služ-
be. Naročnina znaša za drž. name-
ščence, aktivne in upokojene, po
120 Din za vse leto, za vse ostale pa
240 Din na leto. Naroča se »Finansijs-
ski zbornik« samo za vse leto, in sicer
pri davčnih upravah in carinarnicah.

Obleke kemično čisti, barva, plisira
in lika tovarna J. O. S. R. E. I. C. H.

Ustanovitev železničarske menze
v Ljubljani. S 1. februarjem je pod
okriljem železničarske Nabavljajne
zadruga v Ljubljani začela poslovati
»Železničarska menza«, ki je namešče-
na v lokalih, katere je imela v najemu
svojčas restavracija Ljubljanski dvor.
Namen železničarske menze je, nuditi
v Ljubljani nameščenemu osebju drž.
železnic dobro, tečno in čim cenejšo
hrano. Menzo smejo posecati tudi iz-
venljubljanski železniški uslužbenci,
kadar prihajajo na sedež direkcije.
Obisk je dovoljen tudi rodbinskim
članom železničarjev, dočim neželjni-
čarji ne smejo obiskovati menze. Men-
za ne sme delati dobičkov. Vodil jo bo
stalni odbor konsumentov. Znakrat
so določene sledeče cene prehrani:
stalni abonenti plačajo za zajetek
2 Din, za kosilo 6 Din in za večerjo
5 Din. Prehrano je plačevati vnaprej
za mesec dni. Izvenljubljanski usluž-
benci, ki nameravajo posecati menzo
samo izjemoma, morajo to prijaviti po
možnosti en dan prej, najkasneje pa
do 9. ure zjutraj istega dne. Za ne-
abonente se cena kosilu in večerji po-
viša za 50 para. Ustanovitev železni-

in varuje ne samo belo
temveč tudi barva-
no perilo. Pa tudi za
volno in svilo
je idealno sred-
stvo za pranje

čarske menze je eno prvih del v iz-
vajanju socialnega programa, katerega
si je stavila ljubljanska železniška di-
rekcija. Vsem železniškim uslužbencem,
posebno še ljubljanskim, bo s to usta-
novo brez dvoma zelo ustrezno.

Kultura.

Prosvetno delovanje slovanskega
učiteljstva. Mladinski list »Naš rod«,
katerega izdaja pod okriljem ljubljans-
ke sekcije UJU poseben konzorcij,
izhaja v nakladi nad 40.000 izvodih.
To je menda doslej najvišja naklada
kateregakoli slovenskega mesečnika.
Dokazuje, kakšne vprav neverjetne
uspehe je mogoče doseči s strumno
organizacijo, požrtvovalno delavnost-
jo in smislom za kolegalno sodelova-
nje. Nekatere šole so po zaslugi svo-
jih vrlih učiteljev dosegle, da so prav
vsi šolski otroci naročeni na novi
mladinski list, ki se je s tem že s prvi-
mi svojimi številkami priljubil in raz-
širil med našo mladino. Veliko kul-
turno in vzgojno vrednost dobro ure-
jevanega mladinskega vestnika lahko
vsak oceni, komur je le malo znan
ustroj šolske in izvenšolske vzgoje-
mladine. Zato je našemu učiteljstvu
treba le čestitati k temu brezprimer-
nemu uspehu.

Statistika našega časopisja. Po
najnovejši statistiki dr. Ivana Nevi-
stića izhaja v Jugoslaviji zdaj 800 no-
vin in časopisov. Slovenskih je 147,
v srbohrvaščini jih je tiskanih 206 s
cirilico, 267 pa z latinskimi črkami. Z
obema pismenkama se tiska 82 srb-
sko-hrvatskih listov. V nemškem je-
ziku izhaja 41 listov, v madžarskem
28 novin in časnikov. Poleg tega izha-
jajo še novine v tujih jezikih. To so:
6 ruskih, 3 češke, 3 slovaške, 4 fran-
coske in angleške, 1 rumunska, ena je
pa tiskana v jeziku esperantov. Po
banovinah so razdeljeni časopisi tako-
le: Beograd 157, Dravska 162, Drinska
58, Dunavska 115, Moravska 10, Pri-
morska 30, Savska 235, Vardarska in
Zetska banovina po 16. V Vrbaski
banovini izhaja en sam list, namreč
»Uradni list«. Dnevnikov je v Ju-
goslaviji vsega skupaj 31, in sicer jih
izhaja po posameznih banovinah:
Beograd 6, Dravska banovina 5, Drin-
ska 3, Dunavska 4, Primorska 2, Sav-
ska 11. Ostale banovine so brez dnev-
nikov.

Koliko listov izhaja v Ljubljani.
V letu 1929. se je tiskalo v Ljubljani
120 listov, in sicer političnih 13, sta-
novsko-strokovnih 26, gospodarskih,
prometnih, upravnih 23, znanstvenih
7, književnih, glasbenih, družinskih
in humorističnih 19, prosvetnih, ml-
dinskih in dijaških 17, verskih in cer-
kvenih 11, sportnih, zdravstvenih in
poučnih 4.

Koliko je v Ljubljani ljudskošol-
skih otrok? Ljubljana šteje po letoš-
njih podatkih 7325 šolobveznih ot ok.
Občinski proračun za vzdrževanje šol
znaša 2 milijona dinarjev.

Iz beograjske statistike. Po po-
slednjem štetju živi v Beogradu

ne prostore, ki jih krasi nešteto kipov
in slik, prvovrstnih umetnin, daril raz-
nih narodov in držav. Velika knjižnica
hrani dragocena dela v vseh mogočih
jezikih.

Zanimiv je spomenik švicarskim
verskim reformatorjem v mestnem
parku. Za ostanki nekdanjega trdnjav-
skega zidovja je zgrajena več metrov
dolga in visoka stena, ob njej pa v več-
jih razdaljah velikanski kipi: Zwingli,
Melancthon, Calvin. Pred steno pa ši-
roka struga tekoče vode. Spomenik na-
pravi impozanten vtis.

Ženeva ima tudi svojega »Figov-
ca«. Tam blizu iztoka Rodana iz jezera
stoji priprosta, nizka hiša sredi visokih
stavb in palač. In ravno tako priprosta,
a čista in snažna je točilnica »Au wa-
gon«. Tu toči gostilničar, z značilnim
imenom Bonvin, dobro kapljico po
bajno nizki ceni, liter po 1-20 švic. fr.,
po našem okroglo 14 Din. A tudi v
Restaurant d' Archebuse, kjer imamo
obed in večerjo, ga pijemo po 2 švic.
franka. Zvečer se razvije animirana
zabava. Vrsté se govori in pesmi. Na-
vdušen bolgarski akademik govori za
splošno jugoslovansko idejo. Simpatič-
ni naš generalni konzul g. Petrovič po-
zdravlja svoje rojake in se zahvaljuje
Matičnemu zboru za dostojno repre-

226.289 ljudi, in sicer 126.539 moških ter 99.730 žensk. Zanimivo je torej, da v Beogradu prevladuje moški spol. Od vsega prebivalstva je 25.737 analfabetov. Od teh je 14.965 moških in 10.772 žensk. Nepismenih je torej v Beogradu nad 12% odraslih prebivalcev.

Pismenost v Rusiji. Rusko državno upraviteljstvo vodi sistematično borbo proti nepismenosti. V šolskem letu 1927./28. so imeli 42.177 šol za nepismene (v mestih 6277, v vaseh 35.900), z 1.318.005 učenci. Vendar dosedanji rezultati pokazujejo, da bo treba tej borbi doprinesiti še mnogo žrtev. Kako počasi raste procent pismenosti, je razvidno iz službene statistike, ki ima leta 1897. komaj 22,3%

pismenih, leta 1920. le 31,9% in leta 1926. samo 39,6% pismenih. Pismenost v mestih je nekoliko večja in znaša 1926. leta 63,3%, v vaseh pa 34,5% pismenih. Torej, rusko kmečko ljudstvo je 65,5% nepismeno. — »Učit. Tov.«

Število ogrskih šol. Sedanja Ogrska ima 8.518.574 prebivalcev in zavzema 93.010 km². Po uradni statistiki je imela v šolskem letu 1926./27. vseh šol 13.498, z 32.320 učitelji in 1.261.874 učenci. — »Učit. Tov.«

Kalendar Saveza nabavljajčih zadržanih državnih uslužbenikov 1930. Zveza naših nabavljajčnih zadržanih svoj koledar, ki na 88 straneh obsega mnogo zanimivega gradiva. Razen običajnega koledarskega dela so v njem prav mnogi članki o delovanju in raz-

voju naših konzumnih zadržanih, iz katerih je razvidno, kako se osamosvojitve državnega nameščenstva v gmotnem oziru iz dneva v dan vse bolj utrjuje in spopolnjuje. Med člankarji srečamo odličnega zadržanega Miloša Štiblerja, Ivana Deržiča, ki piše o zadržanem gibanju med slovenskimi železničarji, B. Romih s člankom o nabavljajčni zadržani v Novem mestu, potem Jovana Djoniča, Vladimira Vujnoviča, Milana Novakovića in druge. Brez označbe avtorja je članek o nabavljajčni zadržani v Mariboru, ki je, kakor še mnogi drugi, okrašen z lepimi slikami. Med ilustracijami vidimo več portretov zaslužnih zadržanih in pa poglede na zadržani poslopja in prodajalne. Iz vse vsebine je

razvidno veliko agilnost naših nabavljajčnih zadržanih in njihove Zveze. — Vsem tovarišem toplo priporočamo, da si ta zanimi koledar nabavijo in članke v njem pazno prečitajo.

Rusi bodo uvedli latinico. Ruska vlada namerava uvesti latinico po vsej državi. V to svrhu je stopila v stik z Akademijo znanosti. Listi zatrjujejo, da bodo uvedli latinico po vseh ruskih šolah že s prvim januarjem leta 1931.

TOVARIŠI!

Stanovska dolžnost vsakega zadržanega državnega uslužbenca, brez razlike stroke in položaja, je, da podpira svoje glasilo. Zato naročajte, širite, podpirajte in priporočajte »Naš Glas«!

Priporočamo Vam „PUCH“-kolesa

ki so med vsemi najtrpežnejša. Dobe se po ugodni ceni in tudi na obroke pri trdki

IGN. VOK, LJUBLJANA, Tavčarjeva ulica 7.

Damsko in moško perilo, bluze, torbice, flor-nogavice, rokavice, naramnice, kravate, palice i. t. d. kupite po najsolidnejših cenah pri Šterk nasl.

Miloš Karničnik, Ljubljana, Stari trg 18.

Kr. dvorni dobavitelj

ANTON VERBIČ, Ljubljana

Delikatese Špecerija

Solidna postrežba, zmerne cene.

Ivan Perdan nasl., Ljubljana

Veletrgovina kolonijalnega in špecerijskega blaga.

Glavni založnik Ciril in Metodovih vžigalic.

Najnižje dnevne cene! Postrežba točna in solidna.

Veletrgovina

A. ŠARABON

V LJUBLJANI

priporoča špecerijsko blago, raznovrstno žganje, moko in deželne pridelke. — Raznovrstno rudniško vodo.

Inserirajte v „NAŠEM GLASU“!

Za gospode
prinašamo
pomladanske
novosti!

A. ŠINKOVEC NASL.

K. SOSS

LJUBLJANA, MESTNITRG

Oglejte
si našo
zalogo!

Priporoča se

I. ČERNE

Ljubljana, Dunajska cesta 28

Zaloga pohištva
in tapetništvo.

Modna in manufakturna trgovina za moške in ženske

Nudi vse potrebščine za krojače in šivilje,
razne vence in cvetlice, opreme za neveste
in novorojenčke. — Velika izbira ženskih rut

ČEŠKUTI & ZAJC

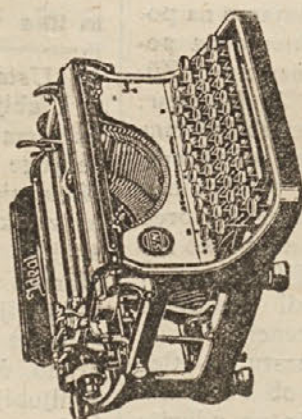
„POD VELBOM“
LJUBLJANA, Stari trg 3.

Specijalna trgovina ščetarskih izdelkov
priporoča tudi svojo veliko izbiro spomin-
skih izdelkov, galanterijo in parfumerijo

M. Mihelič

Ljubljana, Šelenburgova ulica

Pisalni stroj „IDEAL“ modela D
najmodernejša konstrukcija
THE REX CO.
Ljubljana, Gradisce 10

L. Mikuš

Ljubljana, Mestni trg 15

priporoča svojo zalogo

dežnikov ter sprehajalnih palic

MANUFAKTURNA TRGOVINA

FABIANI & JURJOVEC

LJUBLJANA — STRITARJEVA ULICA 5

Priporoča svojo veliko izbiro volnenega blaga za
gospode in dame. Belo blago za različno perilo v
poljubni širini. Krasna zaloga zastorov in preprog.
(Pliš, tapestri itd.) — Puh, perje, kapok, volna, žima
vedno v zalogi. Blago je iz prvovrstnih angleških
in čeških tovarn. Gg. uradnikom proti takojšnjemu
plačilu 10% popusta.

Telefonska številka 2412

Štev. pošt. bran. 11.165

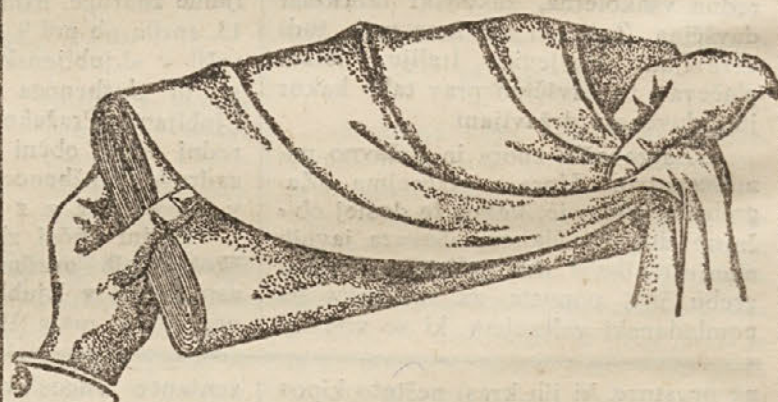
Vzajemna posojilnica v Ljubljani

r. z. z. o. z.

Miklošičeva cesta 7

v lastni palači, dovoljuje pod ugodnimi pogoji vsako-
vrstne kredite in posojila državnim uslužbencem
proti poroštvu, zaznambi na prejemke, zastavi življen-
skih polje in vrednostnih listin ter vknjižbi na posestva.
Odplačilo v mesečnih obrokih. Uradne ure od 8.—2.

A. & E. Skabernè, Ljubljana

Velika izbira češkega in angleškega sukna.

Oblačilnica „ILIRIJA“ vodi!

Da udovoljimo željam na-
ših strank, smo ustanovili
novi oddelek za

čevlje.

Poleg vseh oblačilnih artiklov
boste lahko dobili pri nas
damske, moške in otroške čevlje
prvovrstnih kvalitet na obroke

Oblačilnica „ILIRIJA“

LJUBLJANA, Mestni trg št. 17

TELEFON 28-25.

C. J. HAMANN

Ljubljana

Vam nudi najsolidnejši vir nakupa perila,
opreme nevest in novorojenčkov, perja, modnih
potrebščin - Predtiskarstva modernih ročnih del.